

[Christmas Møller.]

saaledes, at alle Enkeltheder er refereret — skønt ogsaa mange Enkeltheder er kommet frem —, men saaledes, at vi har givet Besked om, hvad det var, Konflikten mellem Konservativer og Venstre opstod paa; det har man givet fra begge Sider.

Men den højtærede Statsminister ønsker ikke at give saadanne Meddelelser, skønt man ellers skulde synes, at just for den stærke Varetager af den lige og almindelige Valgret, just for den, der vil sætte Folket i Spidsen som havende Ret til at dømme om Tingene, skulde det være naturligt og rimeligt at give Besked om, hvad disse Forhandlinger nu er faldet paa — det Spørgsmaal kommer jeg til om et Øjeblik —, den almindelige Værnepligt, eller om Stillingen ikke er en anden. Og den højtærede Statsminister sagde da til Slut: Paa vort Principis Grund skal dette Spørgsmaal løses.

Jeg behøver jo ikke en Gang at stille noget Spørgsmaal til de ærede Medlemmer Hr. Madsen-Mygdal og Hr. I. A. Hansen. Naar Statsministeren stiller sig paa det Standpunkt, bliver der jo ingen Løsning.

Jeg vender mig da til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Det ærede Medlem indtog i Gaar den Stilling, at han gjorde den højtærede Undervisningsminister Rangen stridig som den sidste Grundtvigianer. Jeg er nu ikke sikker paa, at det ærede Medlem helt vil blive anerkendt, for naar han sagde, at det var Filistrene, der blev drevet ud af Templet, ved jeg dog ikke, hvor stærk hans Bibelkundskab var.

Det ærede Medlem mente, at det var en overordentlig farlig Tale, der var fremsat ogsaa fra min Side under Omtalen af Lille Bælts Broen. Og jeg tror nu nok, man kan sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at Mimose skal han ikke prøve paa at være. I den Henseende skal han ikke efterligne den højtærede Undervisningsminister, efter at han er kommet i Højden, for det er meget jævne og naturlige Betragtninger, der er gjort gældende angaaende Lille Bælts Broen. Det er en offentlig Skandale, kan man godt sige, at dette Foretagende, hvis Udførelse vi vedtog i 1924, og som vi udvidede senere, for at der skulde blive Arbejde i Landet, nu i Maanedesvis har ligget stille.

Det ærede Medlems Bemærkning til os, at i Jordspørgsmaalet havde vi været smaalige, afviser jeg, fordi her drejer det sig om et principielt Spørgsmaal: Fæste eller ej. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kender vort Standpunkt og kan ikke for-

lange vor Medvirkning til en Løsning paa Fæstegrundlaget.

Saa talte det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen om nogle Taler, jeg havde holdt forskellige Steder i Landet. Det ærede Medlem sagde det saaledes, at jeg næsten havde krævet en procentvis Indflydelse med Hensyn til Ministerposter, og det var jo ikke saa underligt, derom kredser ofte det ærede Medlems Tanker. Det kunde dog ikke være Lovene, sagde det ærede Medlem, man skulde have en procentvis Indflydelse paa, nej, det maatte være Ministerpladserne.

Jeg har ikke talt om en procentvis Indflydelse, men jeg har talt om, at der maatte skabes et Arbejdsprogram og et Fællesskab, skabes en Regeringskoalition. Jeg kan have Lov til at sige, at det, som skete ved Ministeriet Staunings Dannelselse i 1929, i hvert Fald var Udtryk for Betragtninger, jeg ikke var fremmed for, saa sandt som jeg i Februar 1928 havde givet Udtryk for ganske tilsvarende politiske Betragtninger. Jeg har altsaa ikke sagt, at det skulde være en procentvis Indflydelse, men har sagt, at der skulde være et Arbejdsprogram, som dækkede i Forhold til de to Partiers Styrke. I dette Tilfælde vil jeg meget gerne medgive det radikale Venstre, at det efter min Opfattelse har faaet langt mere Indflydelse, end dets Styrke er til.

Saaledes har jeg ogsaa sagt det til Partiet Venstre, at i et Samarbejde maa der ikke være een, der befaler, og en anden, der adlyder; der maa være en vis Samvirken, og det er det, jeg har givet Udtryk i, at man maatte tage Hensyn til Partiernes forskellige Størrelse.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gør saa gerne Tingene op, om jeg saa maa sige kontant og siger: Er det Mening, at man med Ministerpladserne ogsaa skal gøre det op procentvis? Ja, det kan jeg næsten spørge det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen om. Gjorde man det i Foraaret 1929? (*Hans Nielsen*: Ja). Nej, vent et Øjeblik. Ser man paa Stillingen, saa var der udtrykt i Vælgertal ca. 600 000 Socialdemokrater og 150 000 Radikale, altsaa fire Gange saa mange Socialdemokrater som Radikale. Der er 9 socialdemokratiske Ministre og 3 radikale; og man kan kun komme til det procentvise, hvis man vil gøre de tre radikale Ministre op til to voksne og et Barn.

Jeg skal derefter vende mig med et Par enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal hæftede sig ved den enstemmige Indstilling fra Finansudval-